

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Nr. 1 (683)
2022

OASTE MOLDOVEI

PUBlicație EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oasteamoldovei@army.md

**30 DE ANI
DE MEMORIE
ȘI RECUNOȘȚINȚĂ
EROILOR
INDEPENDENȚEI**

ȘIR

■ ANUL RECUNOȘȚINȚEI VETERANILOR DE RĂZBOI

5 MEMORIA DOARE CHIAR ȘI ÎN ALT SECOL 30 de ani de la declanșarea războiului de la Nistru

8 RECUNOȘȚINȚA DE IERI, AZI ȘI MÂINE
Republica Moldova comemorează 30 de ani de la declanșarea Războiului de pe Nistru, la 2 martie 1992. Lupta s-a dus pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova. Circa 300 de oameni și-au pierdut viața, iar alți 370 au fost răniți, rămânând cu diferite grade de dizabilitate, conform surselor oficiale. 2022 este declarat Anul Recunoștinței veteranilor de război participanți la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova.

■ NOUTĂȚI DIN UNITĂȚI

10 PESTE 130 DE SOLDAȚI AU TRECUT
„BOTEZUL FOCULUI”, LA CAHUL
Salvele, care au răsunat în poligonul militar din Cahul, au „încununat” încheierea ședințelor teoretice la instrucția de foc, pentru militarii în termen din cadrul Brigăzii 3 Infanterie motorizată „Dacia”.

16 INSTRUIRE ÎN CIFRE:
22 KM PE 22.02.2022
În ultima lună de iarnă, militarii din Batalionul 22 Menținere a Păcii „Căști Albastre” au executat un marș de antrenament.

■ EVENIMENT

13 JURĂMÂNT ANIVERSAR LA CAHUL
Efectivul de militari și angajații civili ai Brigăzii de Infanterie Motorizată „Dacia” din municipiul Cahul au sărbătorit 30 de ani de la crearea unității, iar tinerii soldați au depus jurământ de credință Patriei

Șef Centrul mass-media militară
locotenent-colonel Sergiu LECA,
tel. 022-252-252

locțiitor-șef Centrul mass-media militară
locotenent-colonel Viorel GLAVA

Echipa redacțională:

căpitan Dmitrii VOSIMERIC
locotenent Gheorghe GURĂU
plutonier adjutant Vitali IOVU
Steluța MOSCALCIUC
Kateryna RUSSU
Ion VULPE

oasteamoldovei@army.md
tel.: 022-252-045, 022-252-047

Secția TV/Radio:

locotenent Ludmila SOLOMON
locotenent major Mihail ȘAMBRA
locotenent Andrei GHERVAS
ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 022-252-019

■ IMPACT SOCIO-MILITAR

18 IONUȚ PĂȘEȘTE PRAGUL MILITĂRIEI

De mic copil și-a dorit să cunoască realitățile vieții cazone, iar grație locotenent-colonelului Alexandr Railean, visul lui Ionuț Dumbravu a devenit realitate, organizându-se o vizită de familiarizare în cadrul Batalionului 22 Menținere a Păcii, fiind ghidată de militarul care îi servește drept model.

■ VIAȚA MILITARĂ

19 GARDA CĂTĂNIEI

20 ianuarie 2010. Lista unităților militare se completează cu o nouă structură – Centru de Gestionare Resurse de Mobilizare și al Efectivului Armatei Naționale, ce devine o umbrelă a rezerviștilor, a catedrelor militare, a recrutării și încorporării în armată. Istoria e scurtă, domeniul e cu informații restricționate. Cu toate acestea, reușim să evidențiem niște detalii mai puțin cunoscute.

25 O ALTĂ LUME ÎN LUMEA MILITĂRIEI

Sub chipul rigid al militarilor se ascunde adesea un suflet blând care iubește animalele. Astfel, la propunerea militarilor în termen, cât și a celor pe contract din cadrul companiei Garda de Onoare, în incinta Regimentului de Stat Major, general de brigadă „Nicolae Petrica” a fost amenajat un mini club zoo.

■ CARITATE

20 UN GEST MIC, CU EFECT ENORM **Militarii în vizită la copilașii bolnavi**

În ajunul Zilei internaționale a copilului bolnav de cancer, marcată anual pe 15 februarie, un grup de militari din Ministerul Apărării și Marele Stat Major al Armatei Naționale au mers în vizită la copiii internați în secția onco-hematologie pediatrică, de la IMSP Institutul Oncologic din Moldova.

■ DE LA OM LA „OM”

22 RAI... PRIN RĂU(T)

Există un soi de oameni, care nu încetează să ne uimească. De exemplu, când spun astăzi locotenent-colonel Alexandr Railean, intuim că din nou a zămislit ceva „trăsnit”. Prin proiectele lui certate cu limitele obișnuitului, cum ar fi „Pe urmele lui Ștefan cel Mare” sau „De la Naslavcea la Palanca cu bicicleta”, el a devenit un brand al călătoriilor nestandarde.

Secția rețele socializare:

locotenent Igor ROȘCOVANU
locotenent Irina ȚURCAN
Liuba VICOL
tel. 022-252-021

Materialele publicate
de „OASTEA MOLDOVEI” reflectă
opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEA MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimiterea la sursă.
„Oastea Moldovei” (Revistă)-
ISSN 1857-3703

Centrul mass-media militară
or. Chișinău,
șoseaua Hîncești, 84

Tipar SRL „Foxtrot”,
Adresa: mun. Chișinău, str. Florilor, 1
Tel.: (373-22) 49-39-36
e-mail: foxtrotmd@gmail.com,
www.tipografia.md

4

MEMORIA DOARE CHIAȚ ȘI ÎN ALT SECOL

30 de ani de la declanșarea războiului de la Nistru

Anual, la data de 2 martie, pe întreg teritoriul țării este consemnată Ziua Memoriei și a Recunoștinței pentru cei care au apărut necondiționat integritatea teritorială și și-au îndeplinit cu demnitate datoria pentru țară și neam. În acest an s-au împlinit trei decenii de la declanșarea acțiunilor de luptă pentru apărarea integrității teritoriale și a independenței Republicii Moldova. Potrivit colonelului (r), doctor în istorie Vitalie Ciobanu, șeful Agenției pentru Știință și Memorie Militară rădăcinile conflictului au pornit mult mai devreme, încă la finele anilor 80, iar în 1991-1992, odată cu proclamarea independenței Republicii Moldova a izbucnit conflictul armat de la Nistru.

„Acest război a fost planificat din timp. Evenimentele au început încă din anul 1990 când a fost creată așa-numita republica moldovenească nistreană. În luna septembrie, autoritățile locale din regiune începând de la localitățile satești, orășenești și municipale au declarat la un congres despre organizarea republicii transnistrene. Până la acel moment au fost create unitățile pentru ajutor poliției, mai târziu a fost creată garda, respectiv după puciul care a avut loc la Moscova în august 1991 au fost blocate căile ferate, au avut loc furturi de armament de unități. La data de 1 decembrie 1991 a fost ales președintele așa-numitei rmn, de la acea dată a început blocarea podurilor de peste Nistru, și au avut loc diferite acțiuni pentru intimidarea populației din stânga Nistrului pentru a participa la alegeri. Au fost arestați deputați din Parlamentul Republicii Moldova, au fost maltratați și izolați mai mulți polițiști care atunci erau sub jurisdicția țării noastre. La 13 decembrie 1991 au căzut primii patrioți, cei care au venit în ajutorul poliției din Dubăsari”, susține doctorul Vitalie Ciobanu.

Acțiunile de luptă au luat amploare la 2 martie, imediat după ce Moldova a primit statutul de membru al Organizației Națiunilor Unite. În acea perioadă Republica Moldova nu reușise încă să-și formeze armata, din acest motiv țara era apărută de către militarii reveniți acasă, polițiști, voluntari, iar de cele mai multe ori în luptă se arunca populația băștinașă. „Din luna decembrie până în luna martie au avut loc peste 50 de acțiuni militare care s-au soldat cu omucidere și nemijlocit cu pierderi materiale. La data de 2 martie vorbim despre începutul oficial al războiului, atunci când Republica Moldova a aderat la ONU. La acel moment nu erau create unități militare, și cred că noi ne-am grăbit atunci când la data de 3 septembrie am declarat formarea Armatei Naționale și nu am luat măsuri pentru a proteja patrimoniul Republicii Moldova, nemaivorbind despre armament și tehnică”, a menționat colonelul (r) Vitalie Ciobanu.

Continuare în pag. 6

Continuare din pag. 5

La data de 18 februarie la Minsk, în timpul întâlnirii șefilor statelor CSI, Conducerea Moldovei a specificat că își creează armată proprie, iar puțin mai târziu a declarat trecerea unităților militare sub jurisdicția acesteia. În urma declarării de independență a țării noastre, formarea unei instituții militare proprii era cu siguranță necesară, deoarece anume aceasta ar fi garantat atunci integritatea teritorială, aspect care era susținut și de opinia publică din țară. Altfel spus, poporul simțea cu inima necesitatea armatei, fapt pentru care o sprijinea, spune doctorul în istorie.

„În luna februarie la conferința de la Minsk, unde a participat Președintele RM și ministrul Apărării, mai multe state din fosta URSS au declarat că își formează propriile armate, inclusiv conducerea țării noastre. În aceeași lună a fost anunțat că toate unitățile militare trec sub jurisdicția Republicii Moldova”, a declarat colonelul (r) Vitalie Ciobanu.

În conflictul armat de la Nistru din 1992 au participat aproximativ 30 000 de persoane printre ei fiind militari, polițiști și voluntari. *„Atunci când vorbim despre militarii participanți la lupte putem spune că în primăvara anului 1992 au fost aproximativ 700 de cereri din partea militarilor*

din fosta armată sovietică care au dorit să revină în țară și să îndeplinească serviciul militar. Războiul a grăbit procesul de trecere a unităților în jurisdicția Republicii Moldova. Militarii care se întorceau acasă participau nemijlocit la război”, a precizat șeful Agenției pentru Știință și Memorie Militară Vitalie Ciobanu.

La 21 iulie 1992 Republica Moldova și Federația Rusă au semnat o Convenție cu privire la principiile reglementării pașnice a conflictului armat din zona nistreană a Republicii Moldova. *„În tot acest timp reprezentanții Moldovei și a Rusiei duceau tratative, iar la data de 21 iulie a fost semnat un acord între Mircea Snegur și Boris Elțin. Acest acord a adus la dezangajarea părților, la retragerea tehnicii militare de pe poziții, la crearea comisiei unificate și respectiv introducerea forțelor de menținere a păcii.”* a specificat sursa.

Pe platourile de luptă ostașii Armatei Naționale împreună cu alți apărători ai neamului, au luptat cu cinste și demnitate în numele Patriei. În această luptă crâncenă, peste 300 de oameni și-au pierdut viața, iar alții 370 au fost răniți, rămânând cu sechele pe viață.

RECUNOȘTINȚA DE IERI, AZI ȘI MÂINE

- Republica Moldova comemorează 30 de ani de la declanșarea Războiului de pe Nistru, la 2 martie 1992. Lupta s-a dus pentru apărarea integrității teritoriale și independenței Republicii Moldova. Circa 300 de oameni și-au pierdut viața, iar alți 370 au fost răniți, rămânând cu diferite grade de dizabilitate, conform surselor oficiale. 2022 este declarat Anul Recunoștinței veteranilor de război participanți la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova. Decizia Parlamentului vine în semn de respect față de patriotismul veteranilor, care și-au jertfit viața și sănătatea în lupta pentru libertate, democrație și edificarea statului de drept Republica Moldova.

Combatantul Gheorghe Berdilă, este unul din numeroșii cinfanteriști implicați în război. A acordat și primul ajutor medical pe câmpul de luptă datorită faptului că posedă cunoștințe în domeniu. Veteranul spune că a participat la conflictul armat din propria inițiativă conștientizând gravitatea problemei în care se afla țara: „Experiența mea a fost scurtă, fiind încadrat la data de 7 martie în Brigada 3 Infanterie Motorizată „Dacia”. După care au urmat niște instrucțiuni și trageri din armament, ca ulterior să fiu trimis pe platoul de la Cocieri. Am stat la poziția Nr.10 așa-numita fabrică de conserve”.

Peisajele reale erau ca din filmele despre război, numai că atunci la fața locului, unii dintre „actorii” acestei piese tragice, și-au pus pe altarul independenței propriile vieți.

„Vă imaginați în fața noastră se afla cimitirul, o locație nu tocmai plăcută și o livadă care avea o „roadă” mai puțin obișnuită și anume un punct strategic foarte întărit al separatiștilor, iar noi țineam pozițiile ca să nu le permitem să intre în satul Cocieri”, își deapănă firul unor amintiri, nu tocmai dorite, veteranul nostru.

În spatele poziției care le-a fost încredințată apărătorilor Patriei, se afla o trecere, care la doar 3 km, oferea posibilitatea inamicului să atace baza militară din apropiere.

„Am plecat pe platoul de luptă unde am luptat sub conducerea comandantului de platou, colonel Nicolae Petrică. Ajunși la fața locului, am fost repartizați conform necesităților situației de atunci, ne-au spus, că acea poziție era a noastră și noi nici un pas înapoi nu am făcut”, este un alt episod, amintit peste ani de Gheorghe Berdilă.

Întreaga luptă a sa și a camarazilor săi a decurs în încercuire, din cauza faptului că lăcașul lor era situat la una din curbele râului Nistru: „Noi practic întotdeauna eram încercuiți fiindcă ne aflam la o curbă a râului Nistru, îngrămădiți într-un colț. Din acest considerent noi mare ieșire din situație nu aveam decât să stăm pe loc, ori ne aruncau în Nistru, ori rămâneam acolo”.

Întrebat de motivația care l-a condus în luptă, răspunsul a fost unul cât se poate de simplu, familia: „Eu benevol m-am cerut să plec pe câmpul de luptă, știind că am o pregătire corespunzătoare. Această decizie a fost luată chibzuit și fără regret, fiindcă acasă mă aștepta soția și fiica, cei pentru care am și luptat”.

30 de ani sau scurs de atunci. Acum îl găsim la straja sănătății militarilor, doar că nu pe linia frontului. Gheorghe Berdilă activează în Brigada „Dacia” din Cahul, în funcția de felcer, iar amintirile aceluia război îi trezesc și acum emoții: „Erau 5 băieții de la Ungheni dintre care 2 au fost răniți într-o zi în urma unui schimb de focuri. Unul dintre ei era Ion, polițist parcă era, și a fost rănit puternic în picior, după care i-am acordat primul ajutor și l-am trimis peste Nistru. Podul fiind controlat de noi, l-am transportat la Spitalul de Urgență din Chișinău. Spre seara acelei zile un alt băiat, pe nume Gheorghe, tot presupun că era polițist, la fel din Ungheni, a fost rănit. Dacă am să îi văd, cred că îi recunosc și până în prezent. Din păcate fotografii nu avem, nici adrese, nici numere de telefoane, ca să luăm legătura. Nici locul nu era chiar potrivit să facem schimb de adrese”.

Un alt militar moldovean care a ținut piept formațiunilor militare ale inamicului la Nistru, este și plutonierul adjutant, Nicolae Mertic. Cariera militară a început-o în armata sovietică în anul 1986, într-o divizie de rachete strategice din Kazahstan. După destrămarea Uniunii Sovietice, militarul a revenit în Republica Moldova, iar în luna februarie a anului 1992 a hotărât să-și continue cariera și a mers la Centrul Militar din Ialoveni pentru a fi angajat în serviciul Patriei, de care ulterior și-a legat întreaga viață. Acum îl aflăm tot printre militari, activând în cadrul Brigăzii „Dacia” din orașul Cahul.

„În anul 1991, când de destrăma Uniunea Sovietică, toți militarii - cetățeni ai diferitor republici, am scris rapoarte pentru a fi transferați în rândul propriilor armate naționale. Procedura de transferare a fost foarte dificilă, întrucât practic toți specialiștii erau din țări diferite. Din acest motiv nu am putut pleca toți odată acasă. Într-un moment dat s-a ajuns la aceea că oamenii nu erau transferați, dar pur și simplu eliberați din fosta armată sovietică”, relatează combatantul. O bună parte a operațiunilor erau desfășurate noaptea. Fiind la funcția de transmissionist, plutonierul adjutant a avut misiunea de a realiza sistemele de comunicații și informațive necesare comunicării cu unitatea. La trei decenii de la izbucnirea războiului, veteranului spune că fiecare participant moldovean a luptat pentru libertate, din dragostea pentru această palmă de pământ.

„Încă de la începuturi am învățat că atunci când ești militar, ordinele nu se discută, ci se execută. Atunci când am nimerit sub focul de artilerie a inamicului, am simțit pentru prima dată lipsa copilului lângă mine, deoarece atunci când ai subalterni, trebuie să ai grijă de ei, în primul rând, și apoi de sine”, a mai adăugat veteranul.

Peste trei decenii, ecoul războiului încă mai răsună, fiindcă mai sunt vii cei care încă țin minte ororile acelor vremuri. Rămâne de datoria generației tinere să învețe din greșelile predecessorilor și să facă tot posibilul ca suferințele noastre să nu mai fie agresate de ororile războiului.

Amintim că anul 2022 este declarat Anul Recunoștinței veteranilor de război participanți la acțiunile de luptă pentru apărarea integrității și independenței Republicii Moldova. Declararea Anului Recunoștinței vine în semn de respect față de patriotismul veteranilor, care și-au jertfit viața și sănătatea în lupta pentru libertate, democrație și edificarea statului de drept Republica Moldova.

Locotenent Gheorghe GURĂU

Peste 130 de soldați au trecut „botezul focului”, la Cahul

Salvele, care au răsunat în poligonul militar din Cahul, au „încununat” încheierea ședințelor teoretice la instrucția de foc, pentru militarii în termen din cadrul Brigăzii 3 Infanterie motorizată „Dacia”.

Cei peste 130 de tineri soldați, care mai ieri au venit de la civilie, au trecut „botezul focului”, executând trageri de luptă din pistolul-mitralieră AKM.

Încorporați în prima lună a acestui an, tinerii apărători ai Patriei sunt pregătiți calitativ în cadrul cursului de instruire inițială, care are o durată de patru săptămâni.

Potrivit locotenentului major Oleg Curcudel, comandant companie I instruire, subalternii săi vor urma pregătirea pentru depunerea jurământului militar, iar ulterior, după revenirea dintr-un scurt concediu, vor începe un nou program de pregătire cu o durată de cinci luni, ce va include mai multe etape, printre care pregătirea specialiștilor și închegarea subunităților.

„Desigur că au existat mici probleme la unii tineri în ceea ce ține de adaptare la regimul cazon: programul de deșteptare/stingere, punctualitate, subordonare, dar și limbajul militar. Vă dați bine seama că fiecare tânăr își are propriul caracter, propriile deprinderi... Dar a fost nevoie de puțin timp ca ei să intre în ritm și să se adapteze la un nou regim. În primul rând, i-am familiarizat cu infrastructura brigăzii, le-am adus la cunoștință regulamentele militare și le-am explicat rolul nostru de bază, al armatei – de a sta strajă la hotare și de a apăra Patria noastră. Rezultatele bune ale tragerilor de luptă și prestația bună a soldaților în cadrul acestei ieșiri în poligon au demonstrat că atât ei, cât și noi, militarii prin contract, responsabili de instruirea lor, ne-am îndeplinit bine misiunea până în prezent”, a menționat locotenentul major Oleg Curcudel.

Dacă unii tineri au fost îndemnați să vină la armată de către prieteni și rude sau inspirați de istoriile militare ale taților și bunicilor, atunci pentru alții armata a reprezentat o adevărată terra incognita. Soldatul clasa III Iulian Rusu spune că s-a acomodat destul de bine și repede la regimul cazon în unitatea militară din sudul țării, dar nu avea mari așteptări de la armată pentru că... nu prea știe la ce să se aștepte. „M-am acomodat destul de bine și repede, chiar dacă a fost nevoie să plec departe de casă ca să vin la armată. Repede mi-am făcut mulți prieteni, cu care am găsit multe teme comune de discuție. În această scurtă perioadă, am învățat multe lucruri noi despre armată: regulamentele, armamentul, echipamentul militar. De fapt, tot ce am văzut

aici a fost ceva nou pentru mine. Din acest motiv, nu pot să spun că am careva așteptări concrete de la stagiul militar. Vreau să descopăr armata pe parcurs, pas cu pas”, a relatat tânărul soldat Rusu.

Cu idei contrar opuse a intrat pe poarta unității militare Petru Ciuntu, soldat clasa III din aceeași subunitate. „De mic copil admiram militarii la televizor, în filme. Visam să ajung și eu ca dâșii. Și iată că visul meu s-a îndeplinit”, spune cu un zâmbet sincer Petru. „Când ne pregăteam de poligon, de trageri, mă gândeam că va fi la fel de fain ca în filme. În realitate a fost și mai interesant. Nu voi uita niciodată aceste emoții. În acest context, aș vrea să le mulțumesc părinților și rudelor că mi-au susținut alegerea de a merge la armată. Chiar dacă am petrecut în unitatea militară o singură lună, deja îmi doresc să fac o carieră de militar prin contract. Am înțeles că nu este o muncă foarte grea, doar că trebuie să-ți dai străduința din toată inima. Dacă nu vei depune străduință, nu ți se va primi nimic”, a concluzionat militarul.

Potrivit șefului Centrului Gestionare Resurse de Mobilizare și a efectivului Armatei Naționale, colonel Octavian Druță, în perioada 17-21 ianuarie, curent, au fost încorporați peste 600 de recruți pentru îndeplinirea serviciului militar în termen. Înainte de a veni la cătanie, recruții au trecut examenul medical preliminar și expertiza medico-militară, efectuată de către comisiile de specialitate de pe lângă organele administrativ-militare teritoriale, pentru stabilirea aptitudinii tinerilor de a efectua serviciul militar.

Serviciul militar obligatoriu în Republica Moldova este reglementat prin Legea Nr. 1245 din 18-07-2002 Cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei. Serviciul militar în termen în Armata Națională durează 12 luni, iar cel cu termen redus — 3 luni, pentru acesta fiind încorporați absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior.

Căpitan Dmîtrii VOSIMERIC

Foto simbol

JURĂMÂNT ANIVERSAR LA CAHUL

Efectivul de militari și angajații civili ai Brigăzii de Infanterie Motorizată „Dacia” din municipiul Cahul au sărbătorit 30 de ani de la crearea unității, iar tinerii soldați au depus jurământ de credință Patriei

Data de 24 februarie a anului 2022, pentru militarii din cadrul brigăzii are o semnificație dublă. Colonelul Vitalie Caraman loțiitor comandant brigadă, responsabil de educație civică și asistență psihologică, în adresarea către cei prezenți la festivitatea organizată cu acest prilej a declarat: *„Astăzi avem un eveniment semnificativ în unitatea noastră, deoarece tinerii soldați care au fost încorporați în luna ianuarie 2022 depun jurământul militar de credință Patriei. Potrivit Constituției Republicii Moldova, apărarea Patriei este un drept și o datorie sfântă a fiecărui cetățean. Astăzi, pentru infanteriștii din sudul țării, sunt două sărbători semnificative, prima fiind depunerea jurământului militar, iar cea de-a doua - aniversarea a 30-a de la crearea Brigăzii 3 Infanterie Motorizată „Dacia”.*

Locotenent-colonel Valeriu Rusu, șeful statului major al brigăzii, a declarat că militarii Brigăzii „Dacia”, întotdeauna, au pus mai presus de toate datoria de militar și misiunile formulate de către conducerea Ministerului Apărării și a Republicii Moldova: *„Misiunea unității este menținerea capacității de luptă pentru a fi permanent gata de interveni și contracara orice acțiune militară, în caz de pericol, contra statului nostru. În aceeași ordine de idei, unitatea militară își modernizează infrastructura datorită suportului Ministerului Apărării și a Marelui Stat Major, pentru a demonstra randamentul scontat”,* a adăugat Valeriu Rusu.

Făcând referire la școala utilă a vieții, care este armata, locotenent major Oleg Danilceac, loțiitor comandant batalion de instrucție educație civică și tradiții militare, a menționat că conștientizarea de către tineri a misiunii de apărător al Patriei sporește considerabil calitatea lucrurilor realizate: *„Fiecare din acești tineri vine în armată cu propriile viziuni și istorii, iar datoria noastră de instructori este ca acești ostași, care vor îndeplini serviciul militar în termen, să înțeleagă utilitatea pentru țară și cetățeni. În perioada de instrucție depunem efort maxim pentru a dezvolta la apărătorii Patriei spiritul de demnitate și o complexitate de trăsături morale care definesc noțiunea de militar”.*

Soldat clasa II Deonis Sochircă, deși este originar din orașul Chișinău, este mândru că acum îndeplinește serviciul militar în capitala de sud a țării. *„Deși la început eram sceptic față de îndeplinirea serviciului militar, odată ajuns aici, în unitatea militară, am acumulat noi cunoștințe despre arta militară și am legat camaraderii trainice. În această zi minunată și cu ocazia aniversării, aș dori să îndemn tinerii care încă stau la dubii, să nu asculte de superstițiile de la civile și să se avânte în această încercare a vieții”,* a adăugat tânărul militar.

Petru Ilașcu, camaradul lui Deonis, care deja îndeplinește serviciul militar mai mult de 6 luni, a adăugat în contextul impresiilor despre armată: *„Eu am decis să continui activitatea în armată pe bază de contract, fiindcă aici am un loc de muncă stabil și oportunități de dezvoltare personală și profesională.”* Dorin Danilescu, unul din tinerii încorporați de curând în Armata Națională și care în această zi a depus jurământul militar, a ținut să specifice că pentru el serviciul militar mai are și conotația amintirii despre bunelul său, care a fost militar și a îndeplinit toate rigorile serviciului.

Infanteriștii sudici, la ceas aniversar, declară că sunt deși să îndeplinească toate misiunile la standarde clare de calitate, iar prestația cotidiană este argumentul de bază în capacitatea unei armate de a-și onora obligațiunile.

Brigada de Infanterie Motorizată „Dacia” din Cahul a fost creată la 24 februarie 1992, prin decretul Președintelui Republicii Moldova. În anul 2018, unitatea a fost decorată cu Ordinul de Stat „Credință Patriei” clasa I.

Locotenent Gheorghe GURĂU

Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” a parcurs mai multe etape în devenirea sa instituțională, începînd de la Liceul Militar „Alexandru cel Bun”, care a fost creat în anul 1992.

La 1 septembrie 1993, Liceul Militar a fost reorganizat în Colegiul Militar „Alexandru cel Bun”. Din anul 2002, Colegiul Militar a fost reorganizat în Institutul Militar al Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”. În anul 2010, Institutul Militar al Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” a fost reorganizat în Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”.

Durata studiilor este de 3 ani.

Promoțiile de studenți sunt instruite la 3 specialități militare:

- conducerea subunităților de infanterie,
- conducerea subunităților de artilerie,
- conducerea subunităților de comunicații și informatică.

MISIUNILE INSTITUȚIEI

- formarea și pregătirea profesională a cadrelor de ofițeri, necesare Forțelor Armate ale Republicii Moldova;
- desfășurarea cercetărilor științifice în diverse domenii, potrivit solicitărilor Forțelor Armate ale Republicii Moldova;
- pregătirea la masterat și doctorat a specialiștilor militari și civili în domeniul științific - securitate și apărare;
- perfecționarea și specializarea specialiștilor militari și civili la diferite cursuri;
- formarea sergenților și ofițerilor în rezervă;
- studierea limbilor străine.
- promovarea imaginii Armatei Naționale și profesiei de ofițer (militar) în societate;
- educația militar-patriotică a tineretului din Republica Moldova.

AVANTAJELE STUDIILOR ÎN ACADEMIA MILITARĂ

- locuri la studii subvenționate de stat;
- achitarea bursei pentru studii;
- cazare, hrană, echipament, oferite gratuit;
- săli de sport performante;
- bibliotecă dotată cu literatură de specialitate,
- săli de calculatoare echipate modern.

ACTELE NECESARE PENTRU ADMITERE

- Cerere - model de înscriere (se depune la Secția Administrativ-Militară sau la Centrele Militare Teritoriale) de la 01 ianuarie pînă la 30 iunie;
- Adeverința de naștere și copia acesteia;
- Copia buletinului de identitate a candidatului, a părinților, (a soției - la necesitate) cu viza de domiciliu permanent;
- Cazier judiciar eliberat de Direcția Informații MAI (str. Hîncu, 3, municipiul Chișinău, tel.(022) 255155);
- Copia diplomei de Bacalaureat;
- Referință de serviciu, eliberată de la locul de muncă sau de instituția de învățămînt absolvită;
- Certificat medical (HIV-SIDA);
- Curriculum vitae (autobiografie);
- 6 fotografii color 3x4 cm;
- Fișa examenului medical (de expertiză medico-militară) stabilit pentru înscrierea în instituțiile de învățămînt militar, eliberată de comisiile de profil.

OPORTUNITĂȚI DE CARIERĂ DUPĂ ABSOLVIRE

- acordarea gradului militar primar al corpului de ofițeri „LOCOTENENT”;
- obținerea titlului de licențiat în militarie la specialitățile: conducerea subunităților de infanterie, conducerea subunităților de artilerie, conducerea subunităților de comunicații și informatică;
- permis de conducere – categoriile „B” și „C”;
- loc de muncă garantat în una din unitățile militare ale Armatei Naționale;
- asigurare cu spațiu locativ;
- posibilitatea continuării studiilor la ciclul II masterat, ciclul III studii superioare de doctorat;
- programe de profesionalizare peste hotare;
- studierea limbilor străine (certificate prin diplomă).

INSTRUIRE ÎN CIFRE:

22 KM PE 22.02.2022

*În ultima lună de iarnă, militarii din Batalionul 22
Menținere a Păcii „Căști Albastre” au executat un marș
de antrenament.*

Nimic deosebit, la prima vedere. Însă persoanele pasionate de numerologie și de „coincidența cifrelor” nu ar fi de acord. Deși acțiunea a fost una ordinară pentru pacificatori și a avut loc în contextul Planului de instruire al Armatei Naționale pentru anul curent, aceasta, prin coincidență, a fost „ambalată” într-un eveniment mai special. La 22.02.2022, militarii Batalionului 22 au executat marșul pe o distanță de 22 km.

Startul a fost dat de către comandantul Armatei Naționale, colonel Eduard Ohladiuc în Tabăra Militară 142. Sub privirile curioase ale trecătorilor, pacificatorii s-au deplasat în coloană de pe strada Pietrarilor spre Centrul de instruire al Armatei Naționale de la Dănceni, după care au revenit la locul de dislocare a batalionului, itinerarul tur-retur fiind de 22 km.

Vremea răcoroasă nu le-a creat impedimente militarilor în executarea misiunii. Sergentul clasa II Gherghie Braghiș, sergent principal al batalionului, ne-a relatat că marșurile fac parte din instruirea efectivului unității militare și sunt destul de frecvente, doar că, de obicei, acestea sunt efectuate pe distanțe mai scurte. „De această dată efectuăm un marș mai de durată, pe o distanță de 22 kilometri, dar aceasta nu este un obstacol pentru pacificatori. Antrenamentele zilnice, pe care le practicăm, ne ajută să parcurgem cu ușurință această distanță, iar vremea puțin rece este foarte confortabilă și chiar reprezintă un avantaj în acest sens”, a declarat sergentul principal. Acesta a mai menționat reacțiile pozitive ale trecătorilor și șoferilor, care i-au întâlnit în cale pe pacificatori. Pe întreaga durată a marșului militarii a fost salutați de către civili, fapt care le-a creat buna dispoziție în timpul executării acestei misiuni.

Coloana pacificatorilor a fost condusă chiar de către comandantul batalionului locotenent-colonelul Ion Coțofană, care a servit drept exemplu de pregătire fizică și rezistență pentru subalternii săi. „Deși este o activitate de rutină, pe care o efectuăm lunar, totuși aceasta contribuie semnificativ la menținerea capacității de luptă, dezvoltarea spiritului de echipă și altor calități caracteristice unui pacificator devotat cauzei. Aș vrea să menționez că efectivul este foarte motivat și determinat. Toți au doar emoții pozitive. Aceasta se datorează faptului că acționăm împreună, în echipă”, a specificat locotenent-colonelul Ion Coțofană.

La linia de finis ofițerii, sergenții și soldații pe contract au fost întâmpinați de către ministrul Apărării Anatolie Nosății, care a apreciat performanța și spiritul de echipă, de care au dat dovadă aceștia în cadrul antrenamentului.

„Unul din obiectivele strategice ale Armatei Naționale este intensificarea participării militarilor moldoveni la operațiuni de menținere a păcii cu mandat internațional, iar instruirea și

“

Unul din obiectivele strategice ale Armatei Naționale este intensificarea participării militarilor moldoveni la operațiuni de menținere a păcii cu mandat internațional, iar instruirea și antrenamentele zilnice reprezintă o cerință importantă în procesul de pregătire a acestora.

”

antrenamentele zilnice reprezintă o cerință importantă în procesul de pregătire a acestora. Marșul pe care l-ați executat astăzi v-a oferit posibilitatea să vă testați și să vă perfecționați capacitățile profesionale și, totodată, să vă antrenați pentru participarea la operațiuni de menținere a păcii, obiectiv care se regăsește în Programul de activitate al Guvernului. Rezultatele bune pe care le-ați demonstrat astăzi nu ar fi fost posibile fără efortul considerabil al comandanților dumneavoastră, care au avut grijă ca acțiunea să fie desfășurată la cel mai înalt nivel”, a conchis ministrul Nosății.

Căpitan Dmitrii VOSIMERIC

De mic copil și-a dorit să cunoască realitățile vieții cazone, iar grație locotenent-colonelului Alexandr Railean, visul lui Ionuț Dumbravu a devenit realitate, organizându-se o vizită de familiarizare în cadrul Batalionului 22 Menținere a Păcii, fiind ghidată de militarul care îi servește drept model.

IONUȚ PĂȘEȘTE PRAGUL MILITĂRIEI

Urmărind pagina de socializare a militarului, Ionuț a fost impresionat de performanțele înregistrate de locotenent-colonelul Railean prin republică și peste hotare, acesta având o experiență de 6 ani de activitate sportivă evidențiată prin maratonuri de ciclism și alergări, ofițerul începându-și activitatea sportivă din anul 2016 de la o cursă simplă de 3 kilometri ajunând la distanțe de peste 42 kilometri.

La fața locului (printre pacificatori) băiatul cu vârsta de 12 ani a înșușit cu ușurință informația pe care militarii din unitate i-au prezentat-o, printre care montarea și demontarea diferitor tipuri de arme, locul de desfășurare a ședințelor de lucru, procedeele militare și orarul zilnic. Un moment culminant pentru băiat a fost momentul în care acesta a făcut cunoștință cu tehnica de luptă a Batalionului 22, exprimându-se că: „Am înțeles că profesia de militar este interesantă și periculoasă, deoarece în armată totul este real, iar vizita de astăzi m-a impresionat enorm prin faptul că fiecare își îndeplinește serviciul cu străduință și devotament.”

Psihologul Valeria Crasov a monitorizat vizita de familiarizare menționând că atitudinea călduroasă și devotamentul cu care militarii din unitate l-au întâlnit pe băiat a făcut evenimentul să pulseze pe un ritm plăcut și informativ, iar militarii prin maniera

de a vorbi și de a explica l-au inspirat pe Ion Dumbravu să aspire spre noi scopuri.

De asemenea, aceasta a subliniat că asemenea vizite apropie societatea civilă de militarii Armatei Naționale, pentru că persoanele care vor participa la asemenea vizite vor vedea că militarii sunt mereu deschiși pentru a informa și ghida oamenii referitor la îndeplinirea serviciului militar.

Locotenent-colonel Alexandr Railean a povestit că entuziasmul și uimirea plăcută pe fața lui Ion Dumbravu i-au reamintit de primele călătorii cu bicicleta peste hotare. „Băiatul a ascultat ochi și urechi toată perioada vizitei, adresând întrebări și discutând cu militarii prezenți despre tot ce vedea nou pentru el. Asemenea vizite pe lângă Ziua Ușilor Deschise oferă ceva unic.”

După toate cele văzute în cadrul Batalionului 22 Menținere a Păcii Ionuț a ajuns la concluzia că Armata Națională își are ritmul său special acompaniat de o atmosferă care mereu te face să fii în mișcare, iar acțiunile militare prezentate în jocurile video nu tot timpul corespund cu realitatea cu mult mai palpitantă în care militarii își îndeplinesc cu motivație serviciul de apărare al Patriei.

Locotenent Andrei GHERVAS

GARDA CĂTĂNIEI

- 20 ianuarie 2010. Lista unităților militare se completează cu o nouă structură – Centru de Gestionare Resurse de Mobilizare și al Efectivului Armatei Naționale, ce devine o umbrelă a rezerviștilor, a catedrelor militare, a recrutării și încorporării în armată.

Istoria e scurtă, domeniul e cu informații restricționate. Cu toate acestea, reușim să evidențiem niște detalii mai puțin cunoscute.

REZERVA FORTELOR ARMATE

Instruirea rezervistului în cadrul unei concentrări militare costă cca **5000 lei**. Aceasta durează cel mult **45 de zile** și potrivit legislației se realizează o dată în **5 ani**. Celelalte două forme de pregătire militară a rezervistului, mai exact exercițiile și antrenamentele, sunt mult mai scurte (**între 1 și 10 zile**), respectiv mai ieftine. Specialiștii, mobilizați la locul de muncă și cei din rezerva pasivă sunt scutiți de aceste mobilizări.

Rezerviștii pot fi chemați nu numai în acțiuni de luptă, ci și în situații de criză ale țării, cum sunt calamități naturale sau pandemii. În cazul în care aceștia refuză implicarea, urmează sancționarea conform Codului contravențional.

Primul compartiment l-am completat cu ajutorul maiorului Marin Tronciu, șef Serviciu evidență, resursa de mobilizare, Secția Administrativ Militară. Urmează un altul, realizat cu ajutorul locotenent-colonelului Vadim Rotari, șef Serviciu pregătire cadre în rezervă.

CATEDRE MILITARE

În țara noastră activează **13 catedre militare**, doar **3** în afara garnizoanei Chișinău.

Cea mai veche catedră militară este în incinta Universității Pedagogice de Stat, ce activează din 2002. La polul opus se află cea de la Universitatea de Stat din Tiraspol, decorată cu ordinul „Credință Patriei” gradul I.

Cele mai solicitate catedre militare sunt ale Universității de Stat și Universității Tehnice, având cel mai mare număr de studenți. Candidații la studii pot fi doar cetățeni ai Republicii Moldova între **18 și 40 ani**, apti pentru îndeplinirea serviciului militar.

Instruirea la catedrele militare costă **2900 lei** și este diferită de la instituție la instituție, în funcție de specificul studiilor civile. De exemplu, catedra militară de la UTM, fiind de profil tehnic, pregătește specialități militare în artilerie, geniu, comunicații și informatică; la Universi-

tatea de Stat Educație Fizică și Sport mai mult în domeniul cercetării.

Dintre absolvenții catedrelor militare, care pot fi soldați clasa III sau locotenenți în rezervă, în Armata Națională se încadrează **cca 15-20 persoane anual**.

RECRUTARE/ÎNCORPORARE

Încorporarea în Armata Națională se face de două ori pe an. În ultima perioadă misiunea presupune **cca 1000 de recruți** pentru serviciu militar în termen și **10** cu termen redus. Cheltuielile campaniilor sunt pe seama administrațiilor publice locale și Ministerului Apărări. Alte elemente curioase ne oferă maior Minodora Clima, șefa Serviciului recrutare-încorporare:

Centru Militar Teritorial Bălți a selectat și înmatriculat cel mai mare număr de candidați pentru studii la Academia Militară a Forțelor Armate.

Prima femeie cu statut de comandant și una din puținele femei cu grad de colonel din AN este Snejana Nitrean, comandantul Centrului Militar Teritorial Chișinău.

De altfel, Centrul sărbătorit, responsabil de domeniul administrativ-militar, are practic cea mai mare reprezentanță feminină din Armata Națională - **60%**, a specificat colonel Octavian Druță, șeful CGRME.

Așadar, toți cetățenii pregătiți pentru apărarea Patriei sunt mereu în atenția colectivului Centrului de Gestionare Resurse de Mobilizare și al Efectivului AN. Istoric și-a demonstrat eficiența, astrologic începe un nou ciclu de existență, ce durează **12 ani**.

La Mulți Ani și multă răbdare în susținerea apărării naționale!

Liuba VICOL

UN GEST MIC, CU EFECT ENORM

Militarii în vizită la copilașii bolnavi

■ În ajunul Zilei internaționale a copilului bolnav de cancer, marcată anual pe 15 februarie, un grup de militari din Ministerul Apărării și Marele Stat Major al Armatei Naționale au mers în vizită la copiii internați în Secția oncologie hematologie pediatrică, de la IMSP Institutul Oncologic din Moldova.

Prin acest gest mic, dar făcut din tot sufletul, militarii au dorit să aducă o doză de bucurie și încurajare copiilor, care luptă cu această maladie gravă, iar părinților și medicilor să le transmită un mesaj de solidaritate și curaj ca să depășească toate provocările ce le stau în cale zi de zi. Împreună cu reprezentanții asociației obștești „Viața fără leucemie”, aceștia au transmis cadouri, cărți, produse igiene și un sprijin financiar, pentru necesitățile pacienților și părinților lor.

Sergentul major Andrei Cojocaru, sergent principal al Armatei Naționale, ne-a relatat că, însoțit de colegi, a mers la micii pacienți, pentru a le aduce un pic de bucurie și zâmbetul în perioada dificilă a vieții lor și pentru a le demonstra că nu sunt singuri în lupta cu boala. „În cele mai dificile momente, armata a fost alături de populație, a venit cu o mână

de ajutor. Nu am ezitat nici de data aceasta. Am încercat prin acest gest mic să-i bucurăm pe copilași și, totodată, să sensibilizăm opinia publică, amintind oamenilor de viața acestor copii, care au nevoie de ajutorul și susținerea noastră”, a menționat sergentul major Andrei Cojocaru.

Natalia Vălcu-Bajurean, președinta asociației obștești „Viața fără leucemie”, spune că preferă să numească ziua de 15 februarie Ziua copilului sănătos. Anual, cu acest prilej, asociația, pe care o conduce, organizează diverse activități de sensibilizare a opiniei publice și de încurajare a micilor pacienți, care urmează tratamentul în unica instituție cu profil oncologic din țară. „Noi suntem extrem de bucuroși, în primul rând, pentru receptivitate și pentru acest gest de susținere. Doar pe lângă ajutorul material, oferit de Armata Națională, militarii au adus multă energie pozitivă, inclusiv,

din partea tuturor colegilor, implicați în această acțiune de solidaritate. Ținând cont că acești copii sunt izolați de lumea exterioară în timpul tratamentului, în special acum, în perioada pandemică, orice gest de susținere pentru ei este foarte important. Starea psiho-emoțională a copilului în timpul tratamentului este la fel de importantă ca și medicamentul, pe care el îl primește”, a specificat președinta asociației.

... orice emoție, orice moment pozitiv, ce vine din exterior, este foarte binevenit pentru pacienții mici, care pot fi internați pentru tratament chiar pe parcursul unei perioade de 3-4 luni. Gestul militarilor este enorm. Din partea întregii echipe de medici, din partea copiilor și părinților le mulțumim mult pentru suport și pentru disponibilitatea de a fi alături de pacienții noștri.

La momentul vizitei 30 de copii sunt internați în secția onco-hematologie pediatrică, condusă de Natalia Lisița. Potrivit șefei Secției, orice emoție, orice moment pozitiv, ce vine din exterior, este foarte binevenit pentru pacienții ei, care pot fi internați pentru tratament chiar pe parcursul unei perioade de 3-4 luni. „Gestul militarilor este enorm. Din partea întregii echipe de medici, din partea copiilor și părinților le mulțumim mult pentru suport și pentru disponibilitatea de a fi alături de pacienții noștri”, a declarat Natalia Lisița.

Conform aceleiași surse, cele mai frecvente tipuri de tumori la copii sunt leucemiile acute, cu o prevalență de până la 40 la sută din toate tipurile de tumori. După leucemii,

urmează tumorile cerebrale. Șefa secției a menționat că adesea copiii internați la Institutul Oncologic sunt supuși tratamentului ore sau chiar zile în șir. Uneori, când se montează o perfuzie, ea poate să dureze și o săptămână. De aceea este foarte important pentru copii să aibă o ocupație în timpul tratamentului, care i-ar distra un pic de la problemele lor. Reieșind din aceasta, a fost luată decizia ca din sursele financiare, colectate de militari, televizoarele din secția onco-hematologie pediatrică să fie conectate la unul dintre operatorii naționali de televiziune, pentru ca micuții pacienți să poată urmări emisiunile și filmele preferate, în timp ce se află la tratament.

Începând cu anul 2002, în întreaga lume, în data de 15 februarie este marcată Ziua internațională a copilului bolnav de cancer. Potrivit datelor statistice, în prezent, în Republica Moldova circa 450 de copii suferă de o boală oncologică.

Căpitan Dmitrii VOSIMERIC

RAI... PRIN RĂU(T)

Există un soi de oameni, care nu încetează să ne uimească. De exemplu, când spun astăzi locotenent-colonel Alexandr Railean, intuim că din nou a zămislit ceva „trăsnit”. Prin proiectele lui certate cu limitele obişnuitului, cum ar fi „Pe urmele lui Ștefan cel Mare” sau „De la Naslavcea la Palanca cu bicicleta”, el a devenit un brand al călătoriilor nestandarde.

Ce-a făcut de această dată? O nimica toată - a cutreierat râul Răut pe jos dintr-un capăt în celălalt, cca 300 km în 10 zile în luna decembrie. Acesta e cel mai mare râu din țara noastră, ce izvorăște în Rediul Mare, Dondușeni din 1727 și se revarsă în Nistru lângă satul Ustia, raionul Dubăsari. *Începe timid pentru a-și demonstra măreția treptat; e mai mereu liniștit, venind cu imitații de zbucium în zona stâncoasă din Florești și Orhei; e deloc adânc, chiar și în porțiunile mai late* - sunt doar câteva caracteristici distincte, evidențiate de călătorul nostru pedestru.

„*În afara zonelor locuite, am zărit gunoiși în locurile unde se fac picnicuri. Se vede că lumea parcă strânge după dânsa, dar nu tot.*”

ELEMENTUL ECOLOGIC

- **Denumirea acestui râu are rădăcini răutăcioase - Rău(t). Cât de rău ecologic l-ați găsit și pe ce porțiuni mai pronunțat?**

- Râul Răut trece prin trei orașe: Florești, Bălți și Orhei. Mă așteptam că vor fi scurgeri de canalizare prin zonele urbane. Ce-am găsit? Prin Florești nu am văzut nici o urmă de canalizare, una sau două la Orhei și cel mai urât a fost la Bălți. Poate nu le-am văzut toate.

În ceea ce privește zonele rurale am observat că de la Telenеști până la Orhei, în zona mai locuită în apropierea râului, fiecare sat are scurgere proprie și mă întrebam pentru ce plătesc oamenii aceste servicii de canalizare - ca apa să se scurgă în râu, iar de acolo în Nistru și ulterior în Marea Neagră? Totodată, pe lângă țevile ce intră în râu, sunt și cele ce iese din râu, folosite pentru irigare. Am văzut mai multe de la Florești în jos.

De asemenea, am remarcat că orice sat din vecinătatea râului la margini are gunoiști neautorizate. Priveliștea nu e deloc frumoasă - saci de gunoi rupeți de animale, respectiv conținutul lor împrăștiat peste tot.

În afara zonelor locuite, am zărit gunoiși în locurile unde se fac picnicuri. Se vede că lumea parcă strânge după dânsa, dar nu tot.

- **Care sunt cele mai vizibile obiecte poluante?**

- De regulă, sticlele de plastic de la bere, apă etc.

- **Au fost segmente ce v-au uimit plăcut: prin curățenie, amenajare etc?**

- De la izvor până la intrarea în Bălți aș spune că râul e curat, gunoi aproape că nu am văzut. E adevărat că nici sate în împrejurimea râului nu sunt.

- **În vremuri îndepărtate așezările umane erau direct legate de prezența apei, implicit al râurilor. În cazul Răutului, cât de atractiv mai este pentru oameni?**

- Pe tot traseul am calculat 60 de sate, situate pe malul râului sau la o distanță de maximum 1km. Evident, că unde e debitul de apă mai mare, acolo sunt și mai multe localități. Cu toate acestea, am constatat sate părăsite, cum e Elenovca, Dondușeni, cu două gospodării și trei locatari. De fapt, localitățile au mai multă viață începând cu Orhei.

- **Ce impact ecologic, credeți, că are sau va avea proiectul dvs?**

- Nu cred că se vor sensibiliza oamenii, nu cred că mă urmăresc ecologiștii ca să întreprindă ceva. Presupun că singurul impact va fi de natură turistică.

ELEMENTUL SOCIAL

- **Ce momente neașteptate, ciudătenii v-au ieșit în cale?**

- Nu-mi amintesc să fi avut ceva ieșit din comun. Să văd cai, vaci, oi a fost ceva firesc. Cei mai prezenți au fost șoarecii de câmp. Aceștia ba urcau pe cort, ba răscoleau sub cort, ba pe lângă rucsac căutau ceva. La început sunetele produse de ei păreau ciudate. După ce mi-am dat seama despre ce este vorba, i-am lăsat să-și continue cercetările. Într-o noapte am avut oaspete un arici, care studia insistent cortul.

- **De altfel, ați studiat despre eventualele pericole? În ce măsură s-au adeverit?**

- Nu, nu m-am interesat prea mult. M-am lăsat în voia Domnului. Citisem anterior despre o haită de lupi ce atacă oamenii, dar nu am dat *bună ziua* cu nici unul.

- **Oamenii, probabil la fel, au fost o prezență rară pentru că nu peste tot există sate, plus frigul, ploaia îi țin prin case.**

- Da, primele două zile au trecut fără nici un contact cu civilizația. În dimineața celei de-a treia zi m-am întâlnit cu un cioban. De fapt, ciobanii au fost interlocutorii mei de bază. Sigur, toți se mirau să vadă un om cu rucsacul în spate, care se duce pe jos, pe malul râului... la Ustia, despre care unii credeau că se află în România.

- **Ce ne oferă râul Răut din punct de vedere turistic dincolo de Orheiul Vechi și altele mai cunoscute?**

- Această călătorie mi-a sugerat câteva idei turistice. M-am gândit la un atlas al conturului Răutului de la izvor până la revărsare, am o serie de informații utile în acest sens. Sigur, traseul pe jos de-a lungul râului îl poate repeta

ELEMENTUL TURISTIC

oricine, dar nu în 10 zile, ci fără efort în 15 zile cu stopuri prin anumite sate, ce pot atrage prin servicii sau natură deosebite. Recomandabil să fie construite niște cabane sau pensiuni pentru a exista alternativă de cazări.

Pe cursul Răutului am descoperit vreo 5-6 hidrocentrale, dintre care una funcționabilă, restul demolate sau doar barajul prezent. Dacă aceste obiecte s-ar repara și s-ar completa cu date istorice ar fi super. Cu atât mai mult, că anume pe Răut se găsește cea mai veche hidrocentrală din țară.

Podul de Fier de la Florești e un alt punct, ce încă este necunoscut, dar merită toată atenția. Deși e construit de peste 100 de ani și-l mănâncă rugină pe alocuri, încă se simte puterea fierului. Pentru vehicule nu are rost de repus în funcție, dar ca obiect turistic e nemaipomenit, totuși a fost zidit de un ucenic a lui Eiffel.

O descoperite întâmplătoare a fost Casa-muzeu a fotografului Zaharia Cușnir din Roșietici, Florești. Clădirea însăși e doar pereți, ceea ce impresionează e aleea țărușilor cu fotografii întinsă pe toată suprafața satului. Practic fiecare poză este pusă în locul în care a fost făcută. E curios să știi cum arăta satul acum 60-80 ani în urmă.

- **Cât de prietenos este acest traseu pentru alte mijloace de deplasare, cum ar fi bicicleta sau chiar mașină?**

- Depinde de scopul propus. Dacă vrei să cunoști râul însăși cap-coadă atunci cel mai potrivit e pe jos. Sunt porțiuni impracticabile din apropierea râului pentru bicicletă și automobil. Cel din urmă e mai rapid, dar îți scapă detalii.

Continuare în pag. 24

*Grație încălțămintei impermeabile,
bocancii militari în care eram încrezător,
am fost mereu uscat la picioare, chiar și atunci
când am fost nevoit să merg prin apă.*

Continuare din pag. 23

ELEMENTUL LOGISTIC

- Rucsacul dvs a avut 35 kg, ce a devenit mai ușor către finalul expediției cu 11 kg, deși sunt sigură că percepția era exact invers. Ce ați pus în el pentru a vă asigura cu cele necesare pentru 10 zile?

- Până la finalul expediției rucsacul a scăzut în greutate cu 11 kg și eu cu 4 kg. Pentru a avea o autonomie totală timp de 10 zile eu mi-am luat produse alimentare, ce se găsesc rapid: 3 feluri de bucate de bază ca pireu de cartofi, fasole și orez, la dejun terci de ovăz. Pentru că e iarna mi-am luat saltele calde, două păături groase, sacul de dormit și cortul de iarnă, două baloane de gaz, aragaz portativ, gamela, biscuiți, ceai, batoane energizante, trusa medicală, lenjerie caldă și 15 perechi de ciorapi. Grație încălțămintei impermeabile, bocancii militari în care eram încrezător, am fost mereu uscat la picioare, chiar și atunci când am fost nevoit să merg prin apă. Singurele cumpărături în tot acest timp au fost o pâine în Telenesti și două sticle cu apă și una de cola la o benzinărie din Orhei, lângă care m-am cazat într-o noapte.

- Apa potabilă a fost o problemă în locurile depărate de localități?..

- Plinul îl făceam în fiecare seara pentru a doua zi. M-am abătut o singură dată de la drum cu vreun km, până la Bălți. Odată am consumat apă de la o fântână din afara localității și am avut probleme cu stomacul. Eu am văzut că era o fântână îngrijită, vopsită, cu gust bun.... După acel caz mă alimentam doar în sat, nu înainte să întreb de oameni dacă apa e bună, dacă nu, rugam să-mi dea din surse sigure.

- Cât de mulțumit ați fost despre asigurarea dvs logistică și care ar fi recomandarea pentru alți aventurieri?

- Nu mi-a lipsit nimic. Dimpotrivă, am constatat că vreo două kg au fost în plus, mi-au rămas niște produse, dar nu e mare lucru. Trebuie să recunosc, că acesta e primul proiect în care timp de 10 zile nu am pus carne în gură. Astfel mi-am construit eu proiectul. În mod obișnuit se pot face popasuri prin sate.

ELEMENTUL MOTIVAȚIONAL

- De ce iarna? De exemplu, în una din zile de drumetrie scriați: „Dimineața în interiorul sacului de dormit +23°C, în cort +13°C, afară +1°C.” De ce un sacrificiu atât de mare?

- Până în prezent nu am avut nici o aventură pe timp de iarnă or mie îmi plac încercările noi. Ideea de a merge pe conturul Răutului mă frământă încă de anul trecut. Mai întâi, îmi doream să parcurg traseul cu bicicleta, însă pentru că am avut deja această experiență, mi-am zis să fac altfel. Colegul meu, cu care stabilisem să pornim în escapadă, nu a reușit nici anul trecut, nici în acest an și atunci am decis să nu mai amân.

- Dorința de a impresiona sau, cum spunea unul din următorii dvs, de a vă pregăti pentru un Discovery Channel, a făcut parte din plan?

- Nu mi-am propus să șochezi pe cineva, mereu fac pentru propria plăcere și dacă mai sunt oameni, cărora le sunt utile și interesante ideile mele, mă bucur mult.

- Acesta e și un proiect caritabil, în care destinat e o singură persoană. Viitoarea dvs soție a suportat o intervenție chirurgicală și ați luat cu împrumut bani

- peste 21 mii de lei, bani ce înseamnă mult pentru militar. Anterior ați realizat un proiect similar, beneficiar fiind un Centru de plasament pentru copii cu dezabilități, adică mulți. Atunci ați adunat 3200\$. Acum ați avut încrederea că oamenii vor fi la fel de receptivi, chiar dacă e vorba de un om și nu de un grup?

- Din start ne-am propus colectare de fonduri pentru același Centru, însă din motive birocratice nu am reușit. Ideea de a o face în scop personal a venit în timpul călătoriei propriu-zis. Nu am pus mare miză pe acest aspect, dar cca 33% din cheltuieli acoperite din donațiile următorilor (chiar transferuri anonime) m-au încurajat, înseamnă că ceea ce fac contează, cei din jur își fac griji pentru mine și le mulțumesc.

Răutule, apă mică/Umpleți albia voinică/Cu răcoare de izvoare/Ce încep din Rediul Mare! Înclin să cred că descrierea acestui râu va corespunde realității, respectiv prin implicarea locotenentului-colonel Alexandr Railean, ofițer principal Secția doctrină și lecții însușite, J7 își va recăpăta imaginea de altă dată. Avem o claritate a cursul râului, a situației hidrologice, a atracțiilor turistice ce le găzduiește, ne rămâne doar motivație și voință de a le pune în valoare.

Mulțumim, domnule ofițer, pentru primul pas!

Liuba VICOL

Sub chipul rigid al militarilor se ascunde adesea un suflet blând care iubește animalele. Astfel, la propunerea militarilor în termen cât și a celor pe contract din cadrul companiei Garda de Onoare, în incinta Regimentului de Stat Major, general de brigadă „Nicolae Petrica” a fost amenajat un mini club zoo. Acesta include un aquarium cu pești de diferite mărimi, o pisică, două broaște țestoase, trei hamsteri și un papagal, care creează o atmosferă deosebită în unitate. Pe lângă aceasta, în cadrul colțului zoologic pot fi observate poze cu evenimentele oficiale la care a fost prezentă Garda de Onoare, diplome de merit și medalii.

O ALTĂ LUME ÎN LUMEA MILITĂRIEI

Locotenentul major Mihail Rodici a împărtășit momentul amuzant referitor la faptul cum a ajuns pisica în clubul zoo al unității. „Militarii efectuând antrenamentul zilnic pe platoul regimentului și au observat cum o pisică alerga și nu înțelegea unde se află. Am luat-o, i-am oferit hrana necesară și adăpost, iar acum ea face parte din familia Gărzii de Onoare și se simte ca acasă în compania militarilor de aici.”

Primele animăluțe apărute în clubul zoo au fost 3 hamsteri pe care unica femeie din cadrul gărzii de onoare locotenent Nadejda Dimitrovici i-a primit de la prietenul său, după care au venit și celelalte vietăți care bucură ochii vizitatorilor cu epoleții pe umeri. „Am decis să aduc hamsterii aici în unitate pentru că știam că toți cei prezenți vor avea grijă de ei și de animalele de aici în absența mea și faptul că s-au adaptat rapid m-a liniștit. Este un lucru foarte drăguț că a fost posibilă amenajarea unui asemenea loc aici, cu animăluțele lângă noi și ziua trece mai ușor”.

Locotenent Andrei GHERVAS

OCHIUL DIN ÎNTUNERIC

Pe 10 ianuarie 1899 apare o nouă invenție - lanterna. Avea 15 centimetri lungime și cântărea circa un kilogram și jumătate.

Deși primii beneficiari ai acestui obiect au fost polițiștii dintr-o patrulă de stradă din New York, astăzi putem declara cu certitudine că lanterna este obligatorie pentru fiecare militar al Armatei Naționale. Mai exact, *este o piesă de echipament, ce nu trebuie să lipsească în rucsacul de alarmă și este necesar pentru activități militare nocturne*, susține colonel Oleg Pulbere, locțiitor-șef J4 Direcția logistică.

Parașutiștii militari utilizează mai multe tipuri de lanterna și mai des decât alte trupe. Când nu sunt în pericol și trebuie să vadă clar ceea ce caută folosesc lanterna obișnuită cu raza vizibilă albă. În cazul în care doresc să verifice pe timp de noapte o hartă, de exemplu, apelează la raza vizibilă roșie, ce poate fi identificată la mai puțin de 1 km, în timp ce prima chiar și la 5 km distanță. Al doilea tip de lanternă, infraroșie, facilitează cercetarea tactică a subsolurilor, unde vizibilitatea e redusă, iar când e aplicată pe armă, împreună cu dispozitivele de vedere pe timp de noapte, ce

amplifică lumina și fac vizibilă ținta.

Mai există și o lanternă, atașată pe spatele căștii militare, ce se aprinde la fiecare 4 secunde și poate fi văzută de orice aeronavă. Ea se activează doar pentru cazuri de urgență.

Apropo, lanterna inventată de David Misell a avut un rol în dezvoltarea și perfecționarea bombei atomice.

FLORILE MILITARE

Florile, a căror zi internațională o marcăm pe 19 ianuarie, sunt nu numai fermecătoare prin miros și culoare, dar și utilitare, inclusiv pentru militari pentru că în război contează tot. De exemplu, un rând de tufe mari de trandafiri poate înlocui un gard de sârmă ghimpată. Trecere dificilă pot crea și murele sălbatic. Ele sunt un bun indicator pentru soldați – prezența lor înseamnă apă multă. Există plante de ofensivă, ce pot provoca alergii și chiar moartea. Unele plante pot fi folosite ca armament, altele ca materie primă pentru hainele militarilor. Evident, foarte răspândită este utilizarea lor în medicina militară și ca hrană, sugerează Gheorghe Luchița, posesorul lacului de Nuferi din Bardar: „Sunt plante ce au servit și pot continua să servească pentru militari ca sursă de hrană. Cea mai roditoare este Topinambur sau Mărul-de-pământ. E o sursă alimentară accesibilă anul înprejur, deci e o rezervă strategică în teren. Conține zaharuri, calorii suficiente și e gustos fără gătire - îl scoți din pământ și-l mănânci. La fel și bulbii de lalele, doar ca roada e mai mică. O altă floare cu aceleași proprietăți este Yuka, doar că ea trebuie fiartă înainte de consum.”

Din categoria gesturi bărbătești în mediul florilor ar fi să strângi nuferi din baltă, *e chiar un sacrificiu, mai ales în perioada rece, dar o demonstrație impresionantă a masculinității*, conchide savantul.

De fapt, relația militarului cu florile e una specială și la nivel emoțional. Încă, în perioada Primului Război Mondial, nu era soldat român „...care să nu-și agațe în lungile sale marșuri, o floare după ureche, să o prindă la chipiu sau la un nasture de la tunică... E o dovadă că sunt unii oameni care știu să-și păstreze înflorite amintirile”, susținea Regina Maria. (sursa: historia.ro)

În contextul actual, printre cei mai fericiți de compania florilor sunt militarii din Brigada de Infanterie Motorizată din Bălți. Grație pasiunii deosebite față de plantele de cameră a locotenent-colonelului Vladimir Gonța, comandant de batalion, unitatea e plină de culoare și aer curat: „Legătura mea cu plantele a început în perioada studenției. Îmi plac, în special, cele cu petale, cum ar fi mușcatele și le am în diferite culori. M-a alintat și un cactus, ce a înflorit după 6 ani de îngrijire. Ador ficușii. Când am grijă de flori, mă relaxez și când le văd frumoase, sănătoase, mă simt fericit.”

Cea mai longevivă plantă din colecția ofițerului are 20 de ani, exact cât cariera dânsului. Da, un adevărat limbaj al dragostei, vorba poetului american Park Benjamin.

Rubrică realizată de Liuba VICOL

